

Hem>Dina rättigheter>Tilltalade (brottmål)

Tilltalade (brottmål)

Cypern

Dessa faktablad förklarar vad som händer när du är misstänkt eller åtalad för brott som prövas genom rättegång i domstol.

Sammanfattning av det straffrättsliga förfarandet

Nedan sammanfattas de normala skedena i ett straffrättsligt förfarande:

En person som misstänks för att vara inblandad i ett brott kan förhöras av polisen. Polisen ansvarar för att utreda brottet.

Den misstänkta personen kan anhållas med stöd av ett rättsligt beslut, men tas personen på bar gärning krävs inget sådant beslut.

Före polisförhöret måste den misstänkta informeras om rätten att kontakta en advokat samt om att han eller hon inte behöver uttala sig och att allt han eller hon säger kan användas som bevisning.

Om belastande bevisning har framkommit mot den misstänkta under utredningen, kan polisen väcka åtal mot henne eller honom när utredningen har avslutats. I allvarliga brottmål fattas beslut om åtal av riksåklagaren (*Genikos Eisaggeleas*). Polisen står under tillsyn av riksåklagaren som enligt författningen har makt att inleda, leda, överta och fortsätta med eller avbryta straffrättsliga förfaranden.

Polisen överlämnar ett aktblad över den brottsliga gärningen till en distriktsdomare för godkännande. Om det godkänns inkallas den tilltalade till domstol på ett utsatt datum.

Beroende på hur allvarliga de är kan brottmål avgöras a) förenklat av en ensam domare i distriktsdomstolen (*Eparchiako Dikastirio*) med behörighet i det distrikt där brottet begicks, b) grundat på information från riksåklagaren av domstolen för grövre brott (*Kakourgiodikeio*) som består av tre distriktsdomare och en ordförande från en distriktsdomstol.

I förenklade förfaranden svarar den tilltalade på anklagelserna genom att samma dag som han eller hon kallas inför rätta erkänna eller neka till dessa. I mål som avgörs av domstolen för grövre brott hålls på ett fastställt datum en preliminär förhandling med en domare i distriktsdomstolen. En preliminär förhandling behöver inte genomföras om riksåklagaren konstaterar att det inte är nödvändigt. Nuvarande praxis är att avstå från den preliminära förhandlingen.

Brottsoffret har rätt att framföra klagomål.

Riksåklagaren har det övergripande ansvaret för lagföringen, inklusive rätten att lägga ned ett åtal.

Det finns ingen rättegång med jury på Cypern.

Om domstolen efter att ha hört den tilltalade kommer fram till att denne är oförmögen att erkänna eller neka till anklagelserna på grund av mental funktionsnedsättning eller annan oförmåga, kan domstolen begära att han eller hon ska behandlas på lämplig institution.

Den tilltalade kan göra inledande invändningar mot åtalet baserat på a) bristande behörighet, materiell eller territoriell, b) tidigare frikännande eller fällande dom för samma gärning eller gärningar, c) benådning för brottet eller brotten, d) ofullständigt eller upprepat åtal.

Mer än en person kan anklagas i samma åtal för kriminellt handlande som har samband med varannat. Om detta anses vara orättvist kan domstolen bestämma att anklagelserna ska fördelas under rättegången.

Rättegången inleds med bevisning från åklagaren (*katigorousa archi*). När åtalsmålet avslutas beslutar domstolen om den tilltalade har ett mål att försvara. I sådant fall kallas den tilltalade av domstolen att försvara sig och informeras om sina rättigheter att tåga eller att göra en utsaga från förhörsbåset eller lämna bevisning under ed. Den tilltalade kan när som helst återropa bevisning till sitt försvar. Man kan inte dra några ogynnsamma slutledningar om den tilltalade utnyttjar sin rättighet att tåga. När försvaret har avslutats gör parterna sina slutpläderingar och domstolen meddelar sin dom.

Alla vittnen som lämnar bevisning under ed i domstolen ska korsförhöras.

Huvudförhandlingen måste följa normerna för en rättvis rättegång. Oskuldspresumtionen gäller under hela rättegången. Det är alltid åklagarsidan som bär bevisbördan. Om domstolen vid slutet av rättegången inte är säker bortom allt rimligt tvivel att den tilltalade är skyldig, måste han eller hon frikännas.

Om den tilltalade döms inleds förfarandet om att bestämma straffet.

Information om alla dessa skeden i förfarandet och om dina rättigheter finns i faktabladen. Denna information ersätter inte juridisk rådgivning utan är endast avsedd som vägledning.

Europeiska kommissionens roll

Observera att Europeiska kommissionen inte har någon funktion i medlemsstaternas straffrättsliga förfaranden och att den inte kan hjälpa dig om du har klagomål. I dessa faktablad finns information om hur du lämnar in klagomål och till vem du ska vända dig.

Klicka på länkarna nedan för att komma till den information du behöver

[Mina rättigheter under utredningen av ett brott](#)

[Mina rättigheter under rättegången](#)

[Mina rättigheter efter rättegången](#)

Senaste uppdatering: 02/03/2022

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Mina rättigheter under utredningen av ett brott

A. Påverkar det utredningen om jag är utländsk medborgare?

Nej.

B. Vilka skeden har utredningen?

i. Insamling av bevisning / utredningsbefogenheter

Varje person som antas känna till sakförhållanden eller omständigheter som rör de brott som är under utredning, kan av utredaren anmodas att inställa sig till förhör om brottet vid den tidpunkt och på den plats som utredaren bestämmer.

ii. Anhållande

En person som anhålls eller häktas har rätt att begära att personen själv eller dennes advokat i god tid ges tillgång till väsentliga handlingar i det berörda ärendet som åklagarsidan har, och som krävs för att bestrida anhållandets eller häktningens laglighet.

«Väsentliga handlingar» kan vara en kopia av anhållnings- eller häktningsbeslutet och en kopia av den begäran och det affidavit som låg till grund för beslutet.

Om det påvisas för en domare att utredningen av ett brott för vilket en person har anhållits ännu inte är avslutad, kan domaren på begäran av en poliskommissarie eller dennes överordnade, lagligen besluta att personen ska häktas under högst åtta dagar åt gången. Ett sådant beslut ska i alla händelser fattas inom en dag efter anhållandet. Domaren får fatta beslut oavsett om han eller hon har befogenhet att pröva det brott som utredningen rör.

iii. Förhör

Utredaren får uppteckna alla utsagor av den person som förhörs, vilka därefter läses upp för den förhörde, som därefter skriver under vittnesmålet. Om den förhörde vägrar skriva under vittnesmålet ska utredaren anteckna detta i slutet av vittnesmålet samt ange skälet till vägran, om detta är känt. Därefter ska utredaren underteckna vittnesmålet.

Alla sådana vittnesmål kan godtas som bevisning i straffrättsliga förfaranden mot den person som avgav vittnesmålet, under förutsättning att vittnesmålet lämnades frivilligt.

Den som utan goda skäl vägrar att inställa sig vid den tidpunkt och på den plats som utredaren bestämmer gör sig skyldig till brott och kan dömas till högst ett års fängelse eller högst 1 000 pund i böter, eller en kombination av dessa påföljder.

Om utredaren anser att en handling är nödvändig eller önskvärd för utredningen av ett brott, kan utredaren utfärda ett skriftligt föreläggande till den person som har eller tros ha handlingen att personen ska utge handlingen på den plats och vid den tidpunkt som anges i föreläggandet. Den som föreläggandet riktar sig till ska anses ha följt föreläggandet om personen utger handlingen utan att inställa sig personligen i detta syfte.

Den som utan goda skäl vägrar att utge en handling efter ett föreläggande enligt denna artikel gör sig skyldig till brott och kan dömas till högst tre års fängelse eller högst 1 500 pund i böter, eller en kombination av dessa påföljder.

iv. Häktning

Om den anser detta vara lämpligt får en domstol skjuta upp prövningen av ett ärende. Då släpper den antingen den misstänkte på de villkor den anser vara skäliga, eller beslutar att personen ska häktas.

C. Vilka är mina rättigheter under utredningen?

i. Har jag rätt till tolk eller översättare?

Misstänkta som inte förstår det språk som polisen eller andra

behöriga myndigheter talar har rätt till kostnadsfria tolktjänster. Tolken

får hjälpa den misstänkte att kommunicera med advokat och ska iakttä tystnadsplikt om kommunikationens innehåll. Dessutom har de följande rättigheter:

Om den polis som anhåller någon på en plats utanför polisstationen inte talar ett språk som den misstänkte förstår, eller inte har möjlighet att göra sig förstådd utanför polisstationen, ska polisen underrätta utredaren. Utredaren ser till att den misstänkte omedelbart, i alla händelser innan utredningen inleds, ges de upplysningar som krävs.

Om den misstänkte inte kan kommunicera med sin advokat på ett språk den misstänkte förstår, får en tolk eller annan person på advokatens begäran närvara vid förhören.

Om den misstänkte inte kan kommunicera med sin läkare på ett språk den misstänkte förstår, får en tolk eller annan person närvara vid läkarundersökningen, behandlingen eller uppföljningen.

Den misstänkte har dessutom rätt till kostnadsfri översättning av alla väsentliga handlingar (anhållnings- och/eller häktningsbeslutet, anklagelserna, rättsliga beslut i förfarandet samt andra handlingar som den behöriga myndigheten anser vara väsentliga). I vissa fall kan en muntlig översättning och/eller muntlig sammanfattning av väsentliga handlingar tillhandahållas.

ii. Har jag rätt att få information och ta del av handlingarna i målet?

Vid anhållande och häktning har den misstänkte eller dennes advokat rätt att ta del av väsentliga handlingar (en kopia av anhållnings- eller häktningsbeslutet eller en kopia av den begäran och det affidavit som låg till grund för beslutet) som krävs för att bestrida anhållandets eller häktningens laglighet. Om saken tas till domstol har den misstänkte eller dennes advokat rätt att ta del av de vittnesmål och handlingar som erhållits under utredningen avseende det brott som prövas.

iii. Har jag rätt att tala med advokat och underrätta en tredje part om situationen?

Rätt att tala med advokat

Misstänkta har rätt att tala med en advokat i förtroende. Advokaten ska vara oberoende i förhållande till polisen, som kan hjälpa den misstänkte att hitta en advokat.

Enligt lagen har misstänkta även följande rättigheter:

Omedelbart efter anhållandet och utan onödigt dröjsmål har de rätt att i avskildhet ringa en advokat som de själva har valt.

De har rätt att tala med advokat vid följande tidpunkter, oavsett vad som kommer först:

- a) Innan de förhörs av polisen eller utreds av någon annan behörig myndighet.
- b) I god tid före rättegången.
- c) Under utredning eller insamling av bevisning av polisen eller en annan behörig myndighet.
- d) Utan onödigt dröjsmål efter frihetsberövandet.

Rätten till advokat omfattar rätten att

- a) när som helst anordna ett privat möte och kontakta advokaten,
- b) begära att advokaten är närvarande och deltar i förhöret, för att få information om förfarandet och sina processuella rättigheter i samband med förhöret,
- c) begära att advokaten är närvarande under utredningen eller insamlingen av bevisning, om de har rätt till advokat under det berörda förhöret.

Polisen ska respektera att kommunikationen mellan den misstänkte och dennes advokat är konfidentiell under möten, brevväxling, telefonsamtal och andra tillåtna former av kommunikation mellan misstänkta och deras advokater.

I alla händelser ska en förteckning över namn och telefonnummer för alla advokater i «advokatregistret» göras tillgänglig för misstänkta direkt efter anhållandet eller, om de anhålls på en plats utanför en polisstation, direkt efter att de kommer till polisstationen.

Under den tid de är anhållna har de misstänkta när som helst rätt till konfidentiella möten med sin advokat i häktet. Mötena ska äga rum i ett särskilt rum där polisen inte kan se eller höra dem. De har rätt att ta emot konfidentiella skriftliga eller muntliga upplysningar av advokaten under samtalet.

Om misstänkta inte vill ha någon advokat ska de skriftligen meddela den häktesansvarige detta genom att fylla i ett formulär. Dessutom ska de upplysas om att deras försvar kan bli lidande om de inte utnyttjar rätten till advokat.

Om den misstänkte är under 18 år ska förhör äga rum i närvaro av advokat. Dessutom har personens föräldrar eller vårdnadshavare rätt att närvara när personen talar med sin advokat.

Om den misstänkte på grund av psykisk eller fysisk funktionsnedsättning inte kan utöva rätten att tala med advokat utan hjälp, ska den misstänkte ha rätt att utöva denna rättighet med hjälp av och/eller i närvaro av en tjänsteman från den statliga hälsovården och/eller socialtjänsten. Den misstänkte har rätt till

detta så snart som möjligt efter anhållandet. Om den misstänkte inte förstår sina rättigheter på grund av psykisk funktionsnedsättning ska förhöret ske i närvaro av advokat.

Tillfälliga undantag från rätten till advokat

Ett tillfälligt undantag från rätten till advokat utan onödigt dröjsmål efter frihetsberövandet får göras under exceptionella omständigheter och endast före rättegången, om det på grund av geografiska avstånd är omöjligt att garantera rätten till advokat.

Ett tillfälligt undantag från rätten till advokat får dessutom göras under exceptionella omständigheter före rättegången, om detta motiveras av omständigheterna i ärendet, av ett av följande tvingande skäl:

- i) Det finns ett brådskande behov av att förhindra allvarliga negativa följder för en persons liv, frihet eller fysiska integritet.
- ii) Det finns ett brådskande behov av omedelbara polisåtgärder för att förhindra ett allvarligt hot mot det straffrättsliga förfarandet.

Dessa tillfälliga undantag ska dock

- i) vara proportionella och inte gå utöver vad som är nödvändigt,
- ii) vara strikt tidsbundna,
- iii) inte bygga helt på det påstådda brottets art eller allvar, och
- iv) inte påverka förfarandets allmänt rättvisa karaktär.

Om misstänkta inte får utöva sina rättigheter när det gäller

- i) tillgång till advokat utan onödigt dröjsmål efter frihetsberövandet,
- ii) personliga möten och kommunikation med advokaten, och
- iii) advokatens närvaro och deltagande vid förhör och under utredningen eller insamlingen av bevisning, får de antingen när de för första gången inställer sig i rätten eller på dagen för den första förhandlingen, begära att domstolen prövar skälen till att de inte fick utöva dessa rättigheter.

Informera en tredje part om anhållandet eller häktningen / informera konsulat eller ambassad

Vid anhållande eller häktning ska misstänkta upplysa polisen om de själva vill ringa någon, dvs. en familjemedlem eller sin arbetsgivare, för att underrätta dem om situationen. I vissa fall får rätten att upplysa en annan person om situationen tillfälligt begränsas. I sådana fall ska polisen upplysa dem om detta. Utländska medborgare ska upplysa polisen om de själva vill ringa sitt lands konsulat eller ambassad. Dessutom ska de upplysa polisen om de vill ta kontakt med en tjänsteman vid sitt lands konsulat eller ambassad. I detta avseende ska de upplysas om att det kan påverka dem personligen om de inte utnyttjar rätten att ta kontakt med sitt lands konsulat eller ambassad.

Enligt lagen har de även följande rättigheter:

Direkt efter anhållandet och utan onödigt dröjsmål har de rätt att i närvaro av en polis själva ringa en anhörig eller sin arbetsgivare eller någon annan person, och om de är under 18 år, en förälder eller vårdnadshavare, för att underrätta dem om anhållandet och berätta på vilken polisstation eller i vilket häkte de befinner sig eller kommer att befinna sig.

Om den misstänkte på grund av psykisk eller fysisk funktionsnedsättning inte kan utöva rätten att kontakta ovanstående personer, ska den misstänkte ha rätt att utöva denna rättighet med hjälp av och/eller i närvaro av en tjänsteman från den statliga hälsovården och/eller socialtjänsten. Den misstänkte har rätt till detta så snart som möjligt efter anhållandet.

Även utländska medborgare har rätt att utan onödigt dröjsmål och så snart som möjligt efter anhållandet, i närvaro av en polis, själva ringa sitt lands konsulat eller diplomatisk beskickning i Cypern, för att underrätta dem om anhållandet eller häktningen och berätta på vilken polisstation eller i vilket häkte de befinner sig eller kommer att befinna sig. Om konsulat eller diplomatiska beskickning saknas i Cypern kan de kontakta Cyperns ombudsman. Om de är medborgare i två (2) eller fler stater får de välja vilket konsulat eller vilken diplomatiska beskickning de vill underrätta om frihetsberövandet och ta kontakt med. Dessutom har de rätt att ta kontakt med, få besök av, tala med och brevväxla med sådana myndigheter samt bli företrädare av dem, om dessa myndigheter inte har några invändningar mot detta.

Om den misstänkte på grund av psykisk funktionsnedsättning uppenbarligen inte kan förstå eller bli upplyst om att han/hon har dessa kontakträttigheter, eller till fullo kan förstå rätten att utöva dessa rättigheter, ska konsulatet, den diplomatiska beskickningen eller Cyperns ombudsman upplysas om detta av polisen. Misstänkta ska också upplysas om att det kan påverka dem personligen om de inte utnyttjar rätten att underrätta och kontakta tredje part, anhöriga, sin arbetsgivare eller berörda konsulära myndigheter.

Om den misstänkte på grund av psykisk funktionsnedsättning uppenbarligen inte förstår eller kan informeras om sina kontakträttigheter, eller till fullo kan förstå rätten att utöva dessa rättigheter, ska polisen omedelbart efter anhållandet ringa en anhörig till den anhållne för att upplysa den anhörige om anhållandet och berätta på vilken polisstation eller i vilket häkte personen befinner sig eller kommer att befinna sig.

Tillfälligt undantag från rätten att kontakta anhöriga / en valfri person / din arbetsgivare

Rätten att kontakta anhöriga, en valfri person eller arbetsgivare samt rätten att underrätta personer med föräldraansvar (om den misstänkte är under 18 år) ska inte beviljas omedelbart efter anhållandet om detta motiveras av omständigheterna i ärendet, av ett av följande tvingande skäl:

- a) Det finns ett brådskande behov av att förhindra allvarliga negativa följder för en persons liv, frihet eller fysiska integritet.
- b) Det finns ett brådskande behov av att förhindra risken att det straffrättsliga förfarandet äventyras, på villkor att undantaget

i) är proportionellt och inte går utöver vad som är nödvändigt,

ii) är strikt tidsbundet,

iii) inte bygger helt på det påstådda brottets art eller allvar, och

iv) inte påverkar förfarandets allmänt rättvisa karaktär.

Om det är motiverat på grund av ett brådskande behov eller motsvarande operativa krav ska misstänkta inte beviljas rätten att kontakta en tredje part (anhöriga eller arbetsgivare eller en annan valfri person) omedelbart efter anhållandet.

Om de inte får utöva rätten att

i) underrätta och kontakta anhöriga, en valfri person eller arbetsgivaren,

ii) underrätta personer med föräldraansvar (om den anhållne är under 18 år), får de antingen när de för första gången inställer sig i rätten eller på dagen för den första förhandlingen, begära att domstolen prövar skälen till att de inte fick utöva dessa rättigheter.

Om ovanstående tillfälliga undantag tillämpas för en person under 18 år ska polisen utan onödigt dröjsmål underrätta socialtjänsten, barnombudsmannen och andra barnskyddsmyndigheter om frihetsberövandet av den berörda personen.

iv. Har jag rätt till rättshjälp?

Om du inte har tillräckliga resurser för att utöva

rätten till advokat före rättegången kan du anmäla detta till den polis som leder förhöret, efter att ha undertecknat tillämpligt formulär. Då får du en förteckning med namn och telefonnummer till advokater som erbjuder sina tjänster. Den misstänkte ska bekräfta mottagandet av förteckningen. Den advokat du väljer underrättas om detta av polisen.

Om du vill ha kostnadsfria advokattjänster kan du lämna in en ansökan till domstolen när rättegången har inletts, varefter domstolen prövar ansökan.

v. Vad är viktigt att veta om

Oskuldspresumtion

Man förutsätter att en person som misstänks eller anklagas för brott är oskyldig tills personen befinns skyldig enligt lagen.

Rättsprincipen om oskuldspresumtion gäller fysiska personer i straffrättsliga förfaranden, från det att personen blir misstänkt eller åtalad för ett brott tills förfarandet avslutas genom ett slutligt domstolsbeslut.

Rätten att tåga och rätten att inte vittna mot sig själv

När du förhöras av polisen eller en annan behörig myndighet behöver du inte besvara frågor om det påstådda brottet. När du uppmanas att lämna bevisuppgifter eller besvara frågor behöver du

inte tillhandahålla bevis eller handlingar eller lämna information som kan leda till självangivelse.

Bevisbörda

Polisen har ansvar för att samla in bevisning på grundval av vilka de utredda brotten kan fastställas bortom allt rimligt tvivel. Anklagade personer har rätt att ge sin egen version av sakförhållandena och lämna ett vittnesmål eller svaromål till utredningsmyndigheterna som stöd för deras egen version eller oskuld.

vi. Vilka särskilda skyddsåtgärder finns för barn?

Straffrättsligt ansvar

En person under 14 år är inte straffrättsligt ansvarig för någon handling eller underlåtenhet (kap. 154, artikel 14) och kan därför inte anhållas. Personen anmodas att inställa sig på polisstationen åtföljd av sina föräldrar/vårdnadshavare om deras närvaro anses vara nödvändig.

2. Anhållande

Anhållanden av minderåriga bör undvikas. En minderårig ska anhållas i enlighet med lagen. Ett anhållande får endast användas som en sista utväg och ska ha kortast möjliga varaktighet.

När en minderårig anhålls ska anhållandeförfarandet följas (tillhandahållande av information, processrättsliga regler, rättighetsinformation osv.). Under anhållandet måste

man ta hänsyn till barnets ålder, mognad och sårbarhet.

Alla beslut om anhållande av ett barn ska dessutom utgå från barnets bästa.

Anhållna barn ska på ett begripligt sätt upplysas om vad som händer närmast med tanke på deras ålder och mognad.

Inga handbojor får användas, såvida inte detta är absolut nödvändigt och med beaktande av villkoren i polisföreskrift 5/39.

Användning av batong ska vara tillåten som sista utväg och på de villkor som har fastställts i polisföreskrift 5/38.

Kroppsvisitering ska utföras av en polis av samma kön.

Juridiskt ombud och andra rättigheter

Den minderåriga ska upplysas om rätten att ringa valfri advokat, utan att någon annan är närvarande.

Den minderåriga ska upplysas om rätten till rättshjälp om personen inte har tillräckliga resurser.

Den minderåriga ska upplysas om rätten att i närvaro av en polis själv ringa sina föräldrar/vårdnadshavare, underrätta dem om anhållandet och berätta på vilken polisstation eller i vilket häkte han/hon befinner sig eller kommer att befinna sig.

Föräldrar/vårdnadshavare ska underrättas direkt. Föräldrar/vårdnadshavare behöver inte underrättas direkt men inom tolv timmar efter anhållandet, om det finns rimliga skäl att tro att utövandet av rätten direkt efter anhållandet kan

- leda till att bevis som behövs för att klargöra brottet förstörs eller göms undan
- förhindra anhållandet eller förhöret av en annan person i samband med brottet eller leda till att denna person avviker
- leda till ytterligare brott eller till att någon dödas eller skadas fysiskt, eller
- leda till att Cyprens säkerhetsintressen eller konstitutionella eller allmänna ordning blir lidande eller till ett ingripande i rättskipningen.

Polisen ska även underrätta föräldrar/vårdnadshavare om anhållandet och (planerat) häkte (på ett kompletterande sätt). En notering om detta görs i utredningsakten.

Vid behov och för barnets bästa kan även den statliga socialtjänsten informeras om anhållandet.

Förhör

Utredaren får inte inleda förhöret innan sådan information har lämnats och/eller sådana underrättelser har ägt rum och innan den minderåriga vid behov har utövat rätten till advokat.

Personer under 18 år ska förhöras i närvaro av advokat.

Om den förhörda personen inte förstår eller talar språket har personen rätt till tolkhjälp.

Förhöret ska alltid ske i enlighet med lagstiftning, processrättsliga regler och tillämpliga polisföreskrifter (3/3, 3/4 och 5/18).

Minderåriga som inte är häktade ska förhöras och göra sina utsagor i närvaro av sina föräldrar eller vårdnadshavare.

Polisen ska se till att förhöret genomförs så snart som möjligt, och i alla händelser inom 24 timmar, så att det i princip inte finns något behov av ett domstolsbeslut om frihetsberövande (skrivelse från barnombudsmannen av den 11 juni 2014).

Anhållande, förhör eller lagföring av minderåriga elever

Anhållande och förhör av minderåriga elever i skolan måste undvikas. Vid behov kan dock civilklädda poliser åka till skolan med en civil polisbil.

Anhållande och förhör ska ske i närvaro av skolans rektor, som ska underrättas om detta i förväg (polisföreskrift 5/18, punkt 6.3).

Om en minderårig elev lagförs måste den biträdande ombudsmannen (*Astinomikos Dieftintis*) endast underrätta utbildnings- och kulturministeriet om det är absolut nödvändigt och om en sådan underrättelse är till nytta för Cyprens kriminalvårdspolitik. Därvid ska självfallet följande beaktas:

– Brottsens art och huruvida åtgärden skyddar andra elever/försvarensmakten (*ethnofouri*).

– Cyprens aktuella samhällsproblem.

– De särskilda omständigheterna i fallet.

Det är förbjudet att avslöja skolans namn och/eller adress eller lämna ut ett fotografi eller annan information som kan leda till identifieringen av en minderårig som uppträder inför ungdomsdomstolen (*Dikastirio Anilikon*), om inte domstolen har gett sitt tillstånd

Häktningvillkor

Utöver de rättigheter som alla häktade har (lag nr 163(I)/2005), har häktade under 18 år dessutom följande rättigheter under häktningstiden:

Minderårigas celler ska vara avskilda från övriga häktades celler. Minderåriga får heller inte komma i kontakt med vuxna häktade i gemensamma lokaler.

Häkten för frihetsberövade minderåriga ska vara särskilt utformade för personer i denna ålder. De ska ha tillgång till aktiviteter som tillgodoser deras behov och personalen ska ha särskild utbildning. Sådana häkten ska vara av tillräcklig storlek, ha tillräcklig belysning och ventilation, vara lämpligt möblerade och

inredda och ge tillräcklig visuell stimulans. Slutligen får minderåriga behålla en rimlig mängd personliga tillhörigheter i sin cell (CPT-normer), såvida inte detta utgör en säkerhetsrisk. Dessutom ska det i samarbete med andra tjänster säkerställas att barnen sysselsätter sig på ett sunt sätt (skrivelse från

barnombudsmannen av den 7 november 2014).

Den minderåriges föräldrar eller vårdnadshavare har rätt att närvara när den minderårige talar med sin advokat.

Den minderåriges föräldrar eller vårdnadshavare ska närvara vid alla läkarundersökningar, behandlingar eller uppföljningar.

Alla häktade och deras anhöriga eller en annan valfri person och, när det gäller häktade under 18 år, deras föräldrar eller vårdnadshavare, ska av den häktesansvarige upplysas på ett språk som de förstår om att de har rätt att träffas i upp till en timme varje dag i en särskild del av häktet, i närvaro av en polis.

vii. Vilka särskilda skyddsåtgärder finns för utsatta misstänkta?

Barn betraktas som utsatta personer. Därför omfattas de av de särskilda skyddsåtgärder som anges i föregående avsnitt (vi).

I lagen om anhållna och häktade personer (lag nr 163(I)/2005) anses en **«utsatt person»** vara en misstänkt eller åtalad person som inte kan förstå eller delta i det straffrättsliga förfarandet på grund av ålder, psykiskt eller fysiskt tillstånd eller funktionsnedsättning.

Om en person med psykisk eller fysisk funktionsnedsättning anhålls ska personen på ett enkelt och begripligt språk **upplysas** om sina rättigheter enligt lag nr 163(I)/2005, med beaktande av sådana personers särskilda behov.

I sådana fall ska man anlita en person som kan förmedla den relevanta informationen till den anhållne eller till andra berörda personer, så att de trots funktionsnedsättningen kan tillgodogöra sig informationen.

Om den anhållne dessutom på grund av psykisk eller fysisk funktionsnedsättning är uppenbart oförmögen att utöva de **rättigheter** som föreskrivs i lagen (lag nr 163(I)/2005) ska personen ha rätt att utöva dessa rättigheter **med hjälp och/eller i närvaro av en tjänsteman från den statliga hälsovården och/eller socialtjänsten**. Sådant bistånd ska erbjudas personen direkt efter anhållandet och i varje fall så snart som möjligt.

D. Vilka rättsliga tidsfrister gäller under utredningen?

En häkningsförhandling ska genomföras inom 24 timmar från anhållandet av den misstänkte, om utredningen av det misstänkta brottet ännu inte har avslutats. Vid häkningsförhandlingen begär polisen att den misstänkte ska häktas under en viss tid, som inte får överskrida åtta dagar åt gången och tre månader sammanlagt.

Om förhören och utredningen ännu inte har avslutats när häktningstiden löper ut, kan polisen inge en begäran till domstolen om att perioden ska förlängas med åtta dagar. Detta kan upprepas var åttonde dag under högst tre månader.

Normalt anses det vara nödvändigt att häkta en misstänkt om det finns risk för att den misstänkte annars kan påverka vittnen eller förstöra bevis. Polisen måste lägga fram tillräckliga bevis för att villkoren för ett häktningsbeslut är uppfyllda.

E. Vad händer under förundersökningen, och vad finns det för alternativ till häktning och möjlighet för överlämnande till hemstaten (europaisk övervakningsorder)?

En domstol med behörighet på straffrättsens område får vid prövningen av den misstänktes ärende besluta att personen ska häktas. Enligt artikel 48 i straffprocesslagen (kapitel 155) får en distriktsdomstol vid en summarisk process besluta om högst åtta dagars häktning åt gången. Sådana begränsningar gäller dock inte Högsta domstolens eller brottmålsdomstolens befogenheter att besluta om häktning under prövningen av ett brottmål.

I artikel 157.1 i lagen (kapitel 155) föreskrivs det att en domstol med straffrättslig behörighet får tillåta att en häktad frigges mot borgen. Om domstolen beslutar att den misstänkte ska släppas har den befogenhet att fastställa särskilda villkor och besluta att den misstänkte ska underteckna en borgenshandling. Denna befogenhet grundas på artiklarna 48 och 157.1 i straffprocesslagen.

Villkor för vidarebefordran av ett domstolsbeslut om tvångsmedel

Behörig myndighet i Cypern får vidarebefordra sitt beslut om tvångsmedel till behörig identifikationsmyndighet i den medlemsstat där den berörda personen har sin lagliga och stadigvarande vistelseort om personen, efter att ha upplysts om de relevanta åtgärderna, går med på att återvända till den medlemsstaten. Den behöriga utfärdande myndigheten i Cypern får på begäran av den personen vidarebefordra beslutet om tvångsmedel till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat än den medlemsstat där personen har sin lagliga och stadigvarande vistelseort, på villkor att den behöriga myndigheten i den medlemsstat där personen inte har sin lagliga och stadigvarande vistelseort samtycker till en sådan vidarebefordran.

Behörig identifikationsmyndighet i Cypern ska endast gå med på att vidarebefordra ett beslut om tvångsmedel avseende en person som inte har sin lagliga och stadigvarande vistelseort i Cypern om personen har uppehållit sig på dess territorium i minst tre (3) månader.

Behörig utfärdande myndighet i Cypern ska vara den brottmålsdomstol eller distriktsdomstol som är behörig på straffrättsens och brottets område eller som utfärdade ett beslut om tvångsmedel.

Behörig identifikationsmyndighet i Cypern när det gäller en annan medlemsstats beslut om tvångsmedel ska vara

a) distriktsdomstolen (*Eparchiako Dikastirio*) med territoriell behörighet i det område där den person som är föremål för den andra medlemsstatens beslut om tvångsmedel bor, eller

b) distriktsdomstolen i Nicosia (*Eparchiako Dikastirio Lefkosias*), om den berörda personens vistelseort är okänd eller om personen inte bor i Cypern.

Senaste uppdatering: 02/03/2022

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Mina rättigheter under rättegången

A. Var äger rättegången rum?

Om målet rör brott som kan bestraffas med fängelse i högst fem år ska rättegången genomföras i en distriktsdomstol (*Eparchiako Dikastirio*) (ensamdomare). Observera att distriktsdomstolen får pröva ett brott som kan bestraffas med mer än fem års fängelse efter statsåklagarens (*Genikos Eisaggeleas*) skriftliga medgivande.

Om brottet kan bestraffas med mer än fem års fängelse ska rättegången genomföras i brottmålsdomstolen (tre ledamöter).

B. Kan åtalpunkterna ändras? Om så är fallet, vilken rätt har jag till information om detta?

Åtalpunkterna kan ändras i början av eller under rättegången. I artiklarna 83, 84 och 85 i straffprocesslagen, kap. 155, föreskrivs det förfarande som ska följas för att ändra åtalpunkterna och åtalades rättigheter.

83. 1) Om rätten under något skede i rättegången på grundval av bevisningen beslutar att åtalet eller det åtal som väckts i brottmålsdomstolen innehåller fel, antingen i sak eller formella fel, får rätten utfärda ett beslut om ändring av åtalet, antingen genom att ändra det eller genom att ersätta det eller genom att lägga till nya åtalpunkter, beroende på vad rätten anser vara nödvändigt för att åtalpunkterna ska återspegla omständigheterna i målet.

2) Om ett åtal eller ett åtal som väckts i brottmålsdomstolen ändras på detta sätt ska ändringsbeslutet anges i åtalet. Dessa handlingar ska användas i alla tillhörande förfaranden som om de hade ingetts i den ändrade formen.

84. 1) Om ett åtal eller ett åtal som väckts i brottmålsdomstolen ändras i enlighet med artikel 83 ska rätten omedelbart anmoda den åtalade att gå i svaromål vid rätten och meddela om han/hon är beredd att ställas inför rätta på grundval av åtalet i dess ändrade form.

2) Om den åtalade svarar nekande ska rätten pröva skälen till detta. Om den anser att en omedelbar fortsättning på förfarandet sannolikt inte påverkar den åtalades försvar eller åklagarens handläggning av målet negativt, får rättegången fortsätta som om åtalet eller det åtal som väckts i brottmålsdomstolen i dess ändrade form var det ursprungliga åtalet.

3) Om rätten anser att åtalet eller det åtal som väckts i brottmålsdomstolen har ändrats på ett sätt som gör att en omedelbar fortsättning av rättegången sannolikt kan påverka försvaret eller åklagarsidan negativt, får rätten antingen besluta om en ny rättegång eller skjuta upp rättegången så länge den anser vara nödvändigt.

4) Om rätten ändrar ett åtal eller ett åtal som väckts i brottmålsdomstolen efter att rättegången har inletts kan de vittnesmål som redan avgetts under rättegången användas utan ny förhandling, men parterna ska på nytt få kalla vittnen som kanske redan har vittnat och förhöra eller korsförhöra dem med hänsyn till den berörda ändringen.

85. 1) Om endast en del av åtalet eller det åtal som väckts i brottmålsdomstolen kan styrkas och den delen utgör ett brott, får den åtalade dömas för det brottet utan någon ändring av åtalet.

2) Om en person åtalas för brott kan personen dömas för att ha försökt begå detta brott utan behov av någon ändring av åtalet eller det åtal som väckts i brottmålsdomstolen.

3) Om det fastställs att en person har begått en gärning i syfte att begå det brott för vilket han/hon är åtalad, och gärningen med sådant uppsåt utgör ett brott, får personen, om han/hon ännu inte har åtalats för detta brott, dömas för brottet utan behov av någon ändring av åtalet eller det åtal som väckts i brottmålsdomstolen.

4) Om rätten vid slutet av rättegången anser att det genom vittnesmål har fastställts att den åtalade har begått ett eller flera brott som inte ingår i åtalet eller det åtal som väckts i brottmålsdomstolen, och som den åtalade inte kan fällas för utan ändring av åtalet, och den åtalade inte kan dömas till ett strängare straff för dessa brott än om personen hade fällts på grundval av det befintliga åtalet, dvs. att den åtalades försvar inte påverkas negativt, får rätten besluta att en eller flera åtalspunkter får läggas till åtalet med avseende på sådana brott. Rätten ska pröva dessa åtalspunkter som om de ingick i det ursprungliga åtalet.

C. Vilka är mina rättigheter under domstolsförhandlingen?

i. Måste jag närvara i domstolen? Vilka villkor gäller för att vara frånvarande under rättegången?

Den åtalades rätt att vara närvarande vid rättegången garanteras i artiklarna 12 och 30 i författningen samt i artikel 6 i Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna. Dessutom är den åtalade skyldig att vara närvarande vid rättegången, såvida inte frånvaro möjliggörs genom undantagen i artiklarna 45.1 och 63.3 i straffprocesslagen, kap. 155.

Artikel 45.1

En domare eller, för sådana kategorier av brott som distriktsdomstolens (*Eparchiako Dikastirio*) ordförande anger genom ett allmänt beslut, den utnämnde registratören (*Protokollitis*), får genom särskilt beslut i kallelsen befria den åtalade från skyldigheten att inställa sig personligen. Dessutom får den åtalade tillåtas följande:

a) Att inställa sig i rätten och svara på åtalspunkterna genom ombud.

Om den åtalade endast är åtalad i egenskap av styrelsemedlem eller sekreterare i ett företag och inte är åtalad personligen för något brott, måste den åtalade inte inställa sig personligen i rätten varken för att besvara åtalspunkterna eller i något annat skede, med undantag för förhandlingsfasen, men ska ha rätt att företrädas av ett ombud.

b) Att till rätten översända ett erkännande som har styrkts och stämpats av en registrator eller sergeant (*lochias*), en polistjänsteman eller högre polistjänsteman enligt polislagen, en bestyrkande tjänsteman enligt lagen om bestyrkande tjänstemän, en advokat enligt advokatlagen, som i detta syfte använder sin personliga stämpel med tydlig angivelse av advokatens fullständiga namn och adress, eller en byåldste (*koinotarchis*), tillsammans med den kallelse som erkännandet rör.

63. 1) Den åtalade ska ha rätt att närvara i rätten under hela rättegången, på villkor att han/hon uppför sig ordentligt.

2) Om den tilltalade inte uppför sig ordentligt får rätten efter eget godtycke besluta att den tilltalade ska avlägsnas från rättssalen och stanna i häktet. Rättegången fortsätter därefter i den tilltalades frånvaro, med

sådana arrangemang som enligt rätten är tillräckliga för att den åtalade ska informeras om allt som händer under rättegången och kunna förbereda sitt försvar.

3) Om den anser det vara lämpligt får rätten låta den åtalade vänta utanför rättssalen under hela eller en del av rättegången, på sådana villkor den finner lämpliga.

På grundval av Cyperns rättspraxis får en rättegång genomföras i de tilltalades frånvaro, om detta är i rättvisans intresse.

ii. Vilka rättigheter har jag när det gäller tillgång till tolkning och översatta handlingar?

Rätten till tolk garanteras både i författningen och i 2014 års lag om rätten till tolkning och översättning under straffrättsliga förfaranden (18(I)/2014).

Dessutom föreskrivs rätten till tolk i artikel 65 i straffprocesslagen, kap. 155.

I artikel 12.5 a och e i författningen föreskrivs följande:

Den som åtalas för ett brott ska åtminstone ha följande rättigheter:

a) Att omedelbart och detaljerat informeras om åtalspunkterna och skälen till dessa, på ett språk den åtalade förstår.

e) Att få kostnadsfri tolkhjälp om den åtalade inte förstår eller talar det språk som används i rätten.

Enligt artikel 30.3 i författningen ska varje åtalad ha rätt till kostnadsfri tolkhjälp om den åtalade inte förstår eller talar det språk som används i rätten.

I 2014 års lag om rätten till tolkning och översättning under straffrättsliga förfaranden (18(I)/2014) föreskrivs

Rätt till tolk

4. 1) Den behöriga myndigheten ska utan dröjsmål ordna tolktjänster för en misstänkt eller åtalad person som inte talar och/eller förstår det språk som används i det straffrättsliga förfarandet. Tolk tjänsterna kan utnyttjas under det straffrättsliga förfarandet vid utredningsmyndigheter och/eller rättsliga myndigheter, däribland polisförhör, alla domstolsförhandlingar och eventuella mellanförhandlingar.

2) Den rättsliga myndighet som verkställer en europeisk arresteringsorder i enlighet med artikel 11 i lagen om den europeiska arresteringsordern och förfaranden för utlämning av eftersökta personer mellan EU:s medlemsstater, ska utan dröjsmål ordna tolktjänster till eftersökta personer som inte talar och/eller förstår det språk som används i förfarandet.

3) Om det krävs för en rättvis rättegång ska den behöriga myndigheten ordna tolktjänster för att den misstänkte, åtalade och/eller eftersökta ska kunna kommunicera med sin advokat, om denna kommunikation direkt har att göra med förhör och/eller förhandlingar under det straffrättsliga förfarandet, verkställandet av en europeisk arresteringsorder, ett överklagande och/eller andra processrättsliga krav, däribland en begäran om frigivning mot borgen.

4) I enlighet med denna artikel ska tolkning

a) tillhandahållas på den misstänktes, åtalades och/eller eftersöktes modersmål eller på något annat språk som personen talar och/eller förstår, och

b) enligt behov omfatta ytterligare hjälp, såsom användning av teckenspråk för misstänkta, åtalade eller eftersökta med hörsel- och/eller talsvårigheter.

5) Den behöriga myndigheten ska med alla medel den anser vara lämpliga kontrollera om den misstänkte, åtalade eller eftersökta talar och förstår det språk som används i det straffrättsliga förfarandet eller i förfarandet för verkställande av den europeiska arresteringsordern samt om personen behöver tolkhjälp.

6) De tolktjänster som föreskrivs i denna artikel ska vara av tillräcklig kvalitet för att garantera en rättvis rättegång, särskilt genom att säkerställa att den misstänkte, åtalade eller eftersökte förstår åklagarsidans sakframställning så att han/hon kan utöva sin rätt till försvar. I detta syfte ska den behöriga myndigheten ägna särskild uppmärksamhet åt särdragen hos kommunikation med hjälp av tolk.

7) Vid behov får den behöriga myndigheten ordna tolktjänster med hjälp av kommunikationsteknik, exempelvis via videokonferens, telefon och/eller internet, såvida inte tolken måste vara fysiskt närvarande för att garantera en rättvis rättegång.

8) För att bättre genomföra bestämmelserna i punkt 5 får förfarandet eller mekanismen för kontroll av huruvida den misstänkte, åtalade eller eftersökte talar och förstår det språk som används i det straffrättsliga förfarandet eller i förfarandet för verkställande av den europeiska arresteringsordern fastställas genom föreskrifter.

Rätt till översättning

5. 1) För att se till att den misstänkte eller åtalade kan utöva sin rätt till försvar och för att säkerställa en rättvis rättegång ska den behöriga myndigheten inom en rimlig tid tillhandahålla misstänkta eller åtalade som inte förstår det språk som används i det straffrättsliga förfarandet en skriftlig översättning av alla väsentliga handlingar.

2) I denna lag avses med väsentliga handlingar

a) alltid anhållnings- och/eller häktningsbeslutet, stämningen och alla rättsliga avgöranden och beslut som rör förfarandet, och

b) andra handlingar som har betecknats som väsentliga av den behöriga myndigheten, antingen på eget initiativ eller på motiverad begäran av den misstänkte eller åtalade eller den misstänktes eller åtalades advokat.

3) De behöriga myndigheterna ska inte behöva tillhandahålla en översättning av utdrag ur väsentliga handlingar som inte underlättar den misstänktes eller åtalades förståelse av åklagarsidans sakframställning.

4) För att garantera en rättvis rättegång i förfaranden för verkställande av en europeisk arresteringsorder ska den behöriga myndigheten inom en rimlig tid tillhandahålla en eftersökt person, som inte förstår det språk på vilket arresteringsordern har upprättats eller till vilket den har översatts av den utfärdande medlemsstaten, en skriftlig översättning av handlingen.

5) Oaktat bestämmelserna i punkterna 1, 2 och 4 får den behöriga myndigheten i stället för en skriftlig översättning tillhandahålla en muntlig översättning och /eller en muntlig sammanfattning av väsentliga handlingar, förutsatt att en sådan muntlig översättning och/eller muntlig sammanfattning inte påverkar rättvisan i förfarandet.

6) Den misstänkte, åtalade eller eftersökte ska ha rätt att avstå från rätten till den skriftliga och/eller muntliga översättning och/eller muntliga sammanfattning som föreskrivs i denna artikel, om den behöriga myndigheten ges tillräckliga bevis på att

a) den berörda personen har rådfrågat en advokat och/eller i övrigt är fullt medveten om konsekvenserna av detta avstående, och

b) avståendet är rättsligt giltigt och frivilligt.

7) Den skriftliga och/eller muntliga översättning och/eller muntliga sammanfattning som föreskrivs i denna artikel ska tillhandahållas på den misstänktes, åtalades eller eftersöktes modersmål eller på något annat språk som personen talar och/eller förstår.

8) Den skriftliga och/eller muntliga översättning och/eller muntliga sammanfattning som föreskrivs i denna artikel ska vara av tillräcklig kvalitet för att garantera en rättvis rättegång, särskilt genom att säkerställa att den misstänkte, åtalade eller eftersökte förstår åklagarsidans sakframställning och kan utöva sin rätt till försvar.

I artikel 65.1 i straffprocesslagen, kap. 155 föreskrivs det att

en tolk ska tolka för den åtalade inför sittande rätt på ett språk som den åtalade förstår, om ett vittnesmål avges på ett språk som den åtalade inte förstår och den åtalade är närvarande.

Om en försvarsadvokat är närvarande får tolkning med dennes samtycke utelämnas.

2) Om handlingar inges som formell bevisning ska rätten efter eget godtycke låta tolka så mycket av innehållet som den anser vara nödvändigt.

iii. Har jag rätt till en advokat?

Enligt artikel 12^o i författningen

har den som åtalas för ett brott åtminstone följande rättigheter:

c) Att försvara sig personligen eller genom valfri advokat eller, om personen inte har råd med ett ombud, att få kostnadsfri rättshjälp om detta krävs för att rättvisa ska skipas.

I artikel 30.3 i författningen föreskrivs också följande:

Alla har rätt till

d) en valfri försvarsadvokat och kostnadsfri rättshjälp om detta krävs för att rättvisa ska skipas i enlighet med lagen.

Enligt lagen om rättshjälp, dvs. lag 165(I)/2002, och förutsatt att villkoren i denna lag är uppfyllda, har den åtalade under förhandlingen också rätt till valfri advokat och till kostnadsfri rättshjälp.

iv. Vilka andra processuella rättigheter bör jag vara medveten om? (Exempelvis misstänkta som inställer sig i domstol.)

Åtalade som inställer sig i domstol

Om en åtalad vid en summarisk process inte inställer sig vid den fastställda tidpunkten, och det finns bevis på att den åtalade har delgetts en stämning, får rätten pröva målet och fatta beslut i den åtalades frånvaro eller, om den anser detta vara lämpligt, skjuta upp förhandlingen och utfärda ett anhållningsbeslut. En domare eller, för sådana kategorier av brott som distriktsdomstolens (*Eparchiako Dikastirio*) ordförande anger genom ett allmänt beslut, den utnämnde registratören (*Protokollitis*), får genom särskilt beslut i kallelsen befria den åtalade från skyldigheten att inställa sig personligen. Dessutom får den åtalade tillåtas följande:

a) Att inställa sig i rätten och svara på åtalpunkterna genom ombud.

b) Att till rätten översända ett erkännande som har styrkts och stämplats av en registrator eller sergeant (*lochias*), en polistjänsteman eller högre polistjänsteman enligt polislagen, en bestyrkande tjänsteman enligt lagen om bestyrkande tjänstemän, en advokat enligt advokatlagen, som i detta syfte använder sin personliga stämpel med tydlig angivelse av advokatens fullständiga namn och adress, eller en byäldste (*koinotarchis*), tillsammans med den kallelse som erkännandet rör.

Om den åtalade endast är åtalad i egenskap av styrelsemedlem eller sekreterare i ett företag och inte är åtalad personligen för något brott, måste den åtalade inte inställa sig personligen i rätten varken för att svara på åtalpunkterna eller i något annat skede, med undantag för förhandlingsfasen, men ska ha rätt att företrädas av ett ombud.

Svar på åtalpunkterna

Om den åtalade anmodas att svara får han/hon erkänna eller neka till brottet, eller gå i svaromål. Svaret tas till protokollet av rätten.

Svaromålet ska innehålla någon av följande utsagor:

a) Den domstol vid vilken den åtalade anmodas att svara på åtalspunkterna är inte behörig. En annan domstol är behörig med avseende på den åtalade eller det brott denne åtalas för. Om detta påstående godtas ska rätten hänskjuta målet till den domstol i Cypern som är behörig med avseende på den misstänkte gärningsmannen eller det berörda brottet.

b) Den åtalade har tidigare fällts eller frikänts för samma brott och på grundval av samma omständigheter.

c) Den åtalade har benådats för detta brott.

Om rätten beslutar att de omständigheter som den åtalade anfört inte bevisar påståendet, eller att påståendet är osant, måste den åtalade svara på åtalspunkterna.

Om den åtalade erkänner och rätten har tillräckliga bevis för att den åtalade har förstått innebörden i sitt svar, får behandlingen fortsätta som om den åtalade har fällts genom domstolsbeslut.

Om den åtalade nekar till brottet ska rätten pröva målet. Om den åtalade vägrar svara, inte svarar direkt eller inte kan svara på grund av fysisk funktionsnedsättning, ska behandlingen fortsätta som om den åtalade har nekat till brottet.

D. Möjliga straff

Brott som enligt lag kan bestraffas med fängelse i högst fem år och/eller böter på högst 85 000 euro ska prövas av distriktsdomstolen i en summarisk process.

Brottmålsdomstolen (*Kakourgiodikeio*) prövar brott som kan bestraffas med mer än fem års fängelse.

Senaste uppdatering: 02/03/2022

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Mina rättigheter efter rättegången

A. Har jag rätt att överklaga domstolens beslut?

En person som förklaras skyldig av brottmålsdomstolen eller distriktsdomstolen och döms till fängelse eller böter, får överklaga den fällande domen eller straffet till Högsta domstolen.

B. Vilka andra rättsmedel har jag?

Du har inte rätt att väcka talan mot domstolsbeslutet.

C. Om jag döms, vad får det för konsekvenser?

i. Kriminalregister

Den påföljd som domstolen ålägger ska föras in i belastningsregistret av polisen. Straffeftergifter ska följa bestämmelserna i lagen om Straffeftergifter (lag nr 70/1981). Ingen straffeftergift är tillåten för livstidsstraff eller fängelsestraff över två år.

ii. Straffverkställighet, överföring av intagna, skyddstillsyn och alternativa påföljder

Ett fängelsestraff ska avtjänas från den dag det berörda beslutet meddelas. Om inte domstolen beslutar på annat sätt får det dock reduceras med den tid under vilken personen satt häktad före rättegången i enlighet med bestämmelserna i denna lag.

Domstolen ska besluta att verkställigheten av ett fängelsestraff som inte överstiger tre år uppskjuts, om detta är motiverat av omständigheterna i målet i deras helhet samt den åtalades personliga förhållanden.

Den domstol som beslutar att verkställigheten av ett fängelsestraff ska skjutas upp, får utfärda ett övervakningsbeslut. Det innebär att den dömde ställs under övervakning av en frivårdsinspektör (särskilt förordnad vårdnadshavare) under en period som inte överskrider beslutets giltighetstid (tre år).

Senaste uppdatering: 02/03/2022

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.